

**força
suma
compromís**

1 congrés

fsc

**federació de serveis
a la ciutadania**

Barcelona, 17 de març de 2009

Document de normes congressuals

Document de ponències del Congrés de fusió de les federacions

**LA GARANTIA
TU HI GUANYES**

editorial

La Declaració Universal dels Drets Humans compleix 60 anys

Un compromís amb els valors bàsics de les persones

La van anomenar universal, i no internacional, per no donar als estats el protagonisme que només correspon a l'ésser humà. Aquest mes de desembre es va commemorar el 60 aniversari de l'aprovació de la Declaració Universal dels Drets Humans. Va ser el 10 de desembre de 1948 quan els representats de l'Assemblea General de l'ONU reunits al Palais Chaillot de París, aprovaven aquest important document en un moment en que encara s'olorava la pólvora de les atrocitats comeses durant la Segona Guerra Mundial.

Una Declaració que va representar l'emergència de rescatar els valors bàsics del món davant l'abisme de la irracionalitat al qual l'espècie humana va estar a punt de caure. Aquests, es condensaren en 30 articles on els estats es comprometien a reconèixer els drets civils i polítics bàsics, així com els drets econòmics i culturals els quals tots els éssers humans hi tenen dret.

"Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets i, dotats com estan de raó i consciència, han de comportar-se fraternalment els uns vers als altres", diu l'article primer d'aquest important document.

Aquest i la resta dels 29 articles, que han estat traduïts a més de 360 idiomes, constitueixen i constitueixen la pedra angular sobre la qual pivoten els drets que qualsevol persona pot exigir davant la vida.

continua a la pàg. 2

ve de la pàg. 1

Són articles d'un sentit comú indiscutible: principis bàsics que es sustenten en el drets de llibertat, igualtat i fraternitat; la no discriminació per raó de raça, color, sexe, idioma, religió, opinió, política, origen nacional o social. Drets de caràcter personal que condemnin l'esclavitud, les tortures, els tractes cruels inhumans i vexatoris i que reivindiquen el dret a la vida, a l'educació, al treball a l'alimentació, etc.

Tot i que la Declaració dels Drets Humans no és un document obligatori o vinculant i, malauradament, ha estat reiteradament violada, ha servit de base per a la creació de convenis internacionals de l'ONU i ha aconseguit avenços importants com el de la descolonització, l'enderrocament de l'apartheid, la fi de la guerra freda o, més recentment, que un afroamericà hagi estat escollit per primera vegada per ocupar la presidència dels Estats Units d'Amèrica, un país on moltes persones negres ni tan sols tenien dret a vot quan es va signar la Declaració.

Com va dir, recentment, l'únic supervivent de l'equip redactor de la Declaració Universal, Stéphane Hessel, de 91 anys, *"s'ha progressat en els instruments que permeten defensar els drets humans, però encara queda tot per fer. Hi ha massa pobresa, massa misèria, massa violacions de les llibertats bàsiques, massa terrorisme, àdhuc a la nostra Europa rica, lliure i sobèrbia". Tot i així, afegeix, "no hem de ser ingrats ni injustos ni impacients amb els avenços obtinguts fins el moment"*.

Efectivament, tot i els èxits aconseguits, encara hi ha molts dirigents nacionals i mundials que han anteposat els seus interessos polítics i de poder als interessos de les persones a les quals representen. Les violacions dels drets humans continuen tan omnipresents en el món dels nostres dies com ho eren quan es va signar la Declaració.

Sis dècades després continuen molts conflictes armats, la violència contra les dones no cessa, les tortures continuen, els atacs contra la llibertat d'expressió es repeteixen, la falta de protecció a les persones refugiades que busquen asil es multipliquen, la fam mata, l'explotació infantil indigna a qualsevol...

Avui som en un temps en que els líders del món anomenats països desenvolupats opten per salvar bancs i mantenir vergonyosament el trasllat de presos a Guantánamo en detriment de la lluita contra la malària, la pobresa o el medi ambient.

La Declaració Universal dels Drets Humans, és i ha de ser una font d'inspiració per a tots aquells que lluiten per un món més just i per la construcció d'un home nou.

Felicitem-nos d'aquest 60 aniversari i continuem la lluita en favor de la ètica i la raó, ja que és el nostre deure i la nostra obligació.

CCOO no està d'acord amb la manera de treballar del Departament de Justícia

CCOO diu no

- Manca de previsió.
- Manca d'organització.
- Manca de voluntat.
- Cal invertir més en persones, no pas en edificis.

Cóm estan les coses?

- Els acords de 2006 segueixen sense complir-se
- En els darrers anys no s'han incrementat les plantilles allà on era necessari.
- No s'estan nomenant interins para cobrir les baixes.
- Les necessitats més imperioses s'han anat cobrint amb reforços.

Ara hi ha crisi...

- Els pressupostos són ajustats però a justícia no s'han reduït.
- Els diners per el compliment dels acords haurien d'estar reservats des del 2006.
- La feina s'ha incrementat entre un 25% i un 150%, segons les jurisdiccions.

Cóm hem arribat fins aquí?

- Els temes importants s'han aparcat a la negociació.
- S'han signat acords parcials amb més requisits per el compliment dels acords inicials.
- S'han constituït comissions de seguiment amb els sindicats que "signen", d'aquesta manera s'exclou al sindicat que protesta.

Què ens estan proposant?

- Eliminar casi tots els reforços actuals.
- Reordenar plantilles y reduir-les.
- Ser molt restrictius en la cobertura de vacants.
- Tornar a posposar el compliment dels acords signats per fer efectiu el compliment de l'acord de 2006.

CCOO diu NO

- Els acords s'han de complir en els termes fixats (Fins i tot aquells que no hem signat).
- No canviem plantilla por res. És innegociable.
- La administració de Justícia gestiona la crisi.

CCOO creu que el que toca és invertir en aquest servei públic.

ONCE

Assemblea pre-campanya Eleccions Sindicals ONCE-Catalunya

tota Catalunya.

El passat 10 de gener es va realitzar una assemblea a la Delegació Territorial de Catalunya a Barcelona, a la qual hi van assistir 55 quadres sindicals de

Van intervenir Luis Pradal (Secretari General ONCE-CCOO Catalunya), Modest Lopez (Secretari Organització ONCE-CCOO Catalunya), Manuel Fajes (Secretari General FSAP-CCOO) i Joan Carles Gallego (Secretari General CSONC).

De les seves intervencions cal destacar:

Que CCOO tenim candidatures en 20 unitats electorals de les 25 existents.

En el procés anterior vam passar dels 17 delegats i delegades als 39 de l'any 2005 i aquest any es preveu un avenç substancial en els nostres resultats.

Es detecta nerviosisme en l'empresa davant del nostre evident avenç en aquest procés i comença a emprar les seves tàctiques acostumades repressives.

Ens marquem com a objectius prioritaris el mantenir el poder adquisitiu dels salaris, combatre la corrupció en la Direcció de la ONCE (opacitat en les retribucions e determinats directius); que es reparteixi, entre els treballadors, el benefici procedent dels sistemes telemàtics (Internet i telefonia mòbil); abusos en la temporalitat proposant passar a 12 mesos, els actuals 24 mesos, del període d'interinitat per als venedors; conciliació de la vida laboral i familiar; possibilitar les jubilacions anticipades, així com la recuperació dels drets socials arrabassats per l'empresa amb la complicitat de l'UGT.

Invitació als treballadors i treballadores a perdre la por i participar democràticament en el procés.

El Sindicat necessita una ONCE forta, competitiva i solvent que garanteixi i millori les condicions laborals dels seus treballadors i treballadores. Que des de CCOO arribem als centres explicant el que hem fet i el que pretenem fer si comptem amb el suport a les nostres candidatures.

Que es recuperi el caràcter social de la ONCE en detriment del mercantilisme a què es veu acostat en els últims temps.

Referència al context econòmic actual de Catalunya i mundial, així com de les propostes que estem defensant per sortir de la crisi.

Necessitat de potenciar l'estat social per evitar l'exclusió d'un important numero de persones.

El XIII Conveni Col·lectiu finalitza devent 100 milions al personal de la ONCE

El XIII Conveni Col·lectiu va finalitzar el passat dia 31 de desembre, amb "l'honor" de ser el que majors pèrdues ha infligit al personal de la ONCE: amb més de 100 milions d'euros de pèrdues de salaris (un 6,27% del poder adquisitiu i amb la històrica pèrdua del "cent per cent" del Salari Base i Antiguitat com a Complement en les baixes per Incapacitat Temporal (IT).

Aquests "èxits" els devem a UTO-UGT que va pactar un conveni col·lectiu per quatre anys, en el que pràcticament suprimia el Complement per IT i, a la pràctica, suprimia la Clàusula de Revisió Salarial en vincular-la i condicionar-la a l'obtenció d'unes vendes anuals inabastables.

CCOO ens vam mobilitzar primer per la reposició del Complement per IT, mitjançant una campanya sostinguda en la qual realitzàrem concentracions a tot el territori nacional i vam recollir milers de firmes, aconseguint part de l'objectiu en reobrir la Taula Negociadora i assolir un acord el juny de 2007, pel qual es donava plena protecció a les baixes amb hospitalització i de llarga durada, alhora que s'invertia la tendència de desaparició del mateix.

CCOO, després, continuàrem mobilitzant-nos per la recuperació del poder adquisitiu dels salaris i la Clàusula de Revisió Automàtica, realitzant novament concentracions a tot el territori nacional i recollint un altre cop milers de firmes, sense que poguéssim assolir l'objectiu fins al moment, en sobrevenir l'acabament del XIII Conveni, però mantenint latents aquestes reivindicacions de cara a la negociació del pròxim Conveni.

Les Eleccions Sindicals de febrer seran determinants perquè aquestes pèrdues sofertes es consolidin i creixin en el futur, si UTO-UGT manté la representativitat, o pot ser el "punt d'inflexió" perquè la negociació col·lectiva venidora sigui més equilibrada i respectuosa amb els drets del personal.

Generalitat

Guarderia fluvial en lluita

Fins al 31 de desembre de 2008, la Generalitat de Catalunya, a través del Departament de Medi Ambient, tenia signat un conveni de col·laboració amb la Federació de Pesca de Catalunya, en què delegava en aquesta la gestió de les guarderies fluvials de Catalunya.

Per donar compliment a aquest conveni, la Generalitat donava una subvenció anual a la Federació, amb la qual aquesta cobria les despeses de la Guarderia, la més importants de les quals és la despesa de Personal.

Aquesta és la teoria, la realitat era ben diferent. Cadascuna de les parts, Federació i Generalitat donava les seves raons, justificacions i excuses, però la realitat és que els treballadors de la Federació porten 5 mesos sense cobrar el seu salari.

Fa un mes aproximadament, se'ns diu mitjançant el projecte de llei de mesures fiscals i financeres que a partir de l'1 de gener de 2009 serà la Generalitat la que s'encarregarà de gestionar la guarderia fluvial, però no se sap res del que passarà amb el personal que actualment presta aquest servei públic.

Per a CCOO la situació era intoler-

able: un col·lectiu de 18 treballadors que donava un servei públic no sabia què passaria amb ells a partir del primer de gener de 2009, portaven sense cobrar quatre mesos, la Federació Catalana de Pesca advertia que es veuria obligada a iniciar un ERO amb data 1 de gener de 2009 i la Generalitat no donava una resposta a quin era el futur dels treballadors afectats.

Finalment pocs dies abans d'acabar l'any, després d'iniciar les mobilitzacions, en una reunió del responsables de CCOO, el delegat de personal, i els responsables del Departament de Medi Ambient, se'ns comunica que la Generalitat es farà càrrec dels treballadors afectats, mitjançant la seva adscripció a l'empresa pública Forestal Catalana.

Ha estat un procés llarg i dur, en alguns moments massa dur. Queda pendent el cobrament dels endarreriments i ara toca adaptar-se a la nova situació i manera de funcionar de l'empresa per part dels treballadors, però la continuïtat del lloc de treball està garantida i això és el més important.

Una vegada més, la unió de tots i totes els treballadors i les treballadores d'una empresa i la intervenció de CCOO ha donat el seu fruit i ha donat resposta a una necessitat i un problema greus.

Servei d'Atenció Psicològica

El S.A.P. és un servei de l'Unió Comarcal de CCOO del Baix Llobregat que ofereix als seus afiliats i a les seves afiliades, així com als seus familiars per al tractament de trastorns i malestars psicològics.

Per a més informació: http://conc.ccoo.cat/baixllobregat/pdf/04_psicologia_sap.pdf

Aparcaments

Signades les taules salarials del Gremi de Garatges de Catalunya

El passat dia 2 de gener, en la seu del Gremi de Garatges de Barcelona, es va arribar a l'acord de les taules salarials per als anys 2008, 2009, 2010 i 2011, quedant vigents les següents:

Taules generals i província de Barcelona:

2008 IPC real + 0,25%
2009 IPC real + 0,25%
2010 IPC real + 0,50%
2011 IPC real + 0,50%

Taules per a les províncies de Tarragona, Lleida i Girona:

2008 IPC real + 1%
2009 IPC real + 1%
2010 IPC real + 1,50%
2011 IPC real + 1,50%

Oci, esport, cultura i espectacle

Pujada per a l'any 2009 del conveni d'empreses i entitats privades que gestionen equipaments i serveis públics afectes a l'activitat esportiva i de lleure de Catalunya

Amb la publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 5268 de data 28.11.2008 del nou text de Conveni col·lectiu d'empreses i entitats privades que gestionen equipaments i serveis públics afectes a l'activitat esportiva i de lleure de Catalunya i les taules salarials corresponents a tots els anys de la seva vigència, suposa que aquest any no fa falta esperar a la publicació pel DOGC de les retribucions corresponents a l'any 2009 ja que aquestes, i la de la resta d'anys, ja han estat pactades i publicades.

Cal recordar que els treballadors tindran garantit un increment equivalent a l'import resultant de l'aplicació de l'IPC real de Catalunya de l'any anterior, i la resta de l'increment pactat serà compensable i absorbible conforme al paràgraf primer de l'article 9.

Redactat que ha de figurar en totes les bases reguladores de les convocatòries d'oferta públiques en l'accés a la funció pública de les persones amb diversitat funcional.

Objecte de la convocatòria

D'acord amb el que disposa el Decret 2271/2004, de 3 de desembre, pel que es regula l'accés al treball públic i la provisió de llocs de treball de les persones amb discapacitats, es reserven (posar el numero de places reservades que no serà inferior al 5 % de l' oferta publica) de places per a persones amb discapacitat, que tinguin reconegut un grau de minusvalia igual o superior al 33%.

Requisits dels aspirants

Tenir la capacitat funcional pel desenvolupament de les tasques.

Presentació de sol·licituds i admissió

Les persones que optin per la quota de reserva de persones discapacitades han d'indicar-ho expressament a la sol·licitud en la que han de fer constar les adaptacions específiques que sol·liciten per a la realització de les proves. A aquests efectes caldrà que aportin un certificat del equip multiprofessional de valoracions del grau de discapacitat, de l'Institut Català d'Assistència i Servei Social de la Generalitat de Catalunya (ICCAS), d'acord amb allò que preveu l'ordre PRE/1822/2006. El grau de minusvalia també es podrà acreditar mitjançant els documents a que es refereix l'art. 2º del RD 1414/2006, d'1 de desembre, pel que es determina la consideració de persona amb discapacitat als efectes de la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'Igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

L'adaptació no s'atorgarà de forma automàtica, sinó únicament en els casos en que la discapacitat tingui relació directa amb la prova a realitzar.

Fase d'oposició

Totes les proves de l'oposició tindran un contingut idèntic per a tots els aspirants, independentment del torn pel qual s'opti i sense perjudici de les adaptacions que siguin necessàries. El tribunal vetllarà per l'adequació de les proves a les limitacions dels candidats amb discapacitat. Amb caràcter orientatiu s'aplicarà l'Ordre PRE 1822/2006, de 9 de juny, pel la que s'estableixen criteris generals per l'adaptació de temps addicionals en els processos selectius per l'accés a l'ocupació pública de les persones amb discapacitat. El tribunal podrà establir puntuacions mínimes diferenciades entre els sistema d'accés ordinari i el d'accés reservat a persones amb discapacitat .

Llista de persones aprovades i presentació de documents

D'acord amb allò que preveu el Reial Decret 2271/2004, de 3 de desembre, que regula l'accés a l'ocupació pública i la provisió de llocs de treball de les persones amb discapacitat, en el cas que algun dels aspirants amb discapacitat que s'hagi presentat per la quota de reserva de persones amb discapacitat superi els exercicis corresponents, però no obtingui plaça i la seva puntuació sigui superior a l' obtinguda per altres aspirants dels sistema d'accés general, s'ha d'incloure pel seu ordre de puntuació en el sistema d'accés general.

Si les places reservades i que han estat cobertes per les persones amb discapacitat no assoleixen la taxa del 5% de les places convocades, les places no cobertes s'acumulen a l'oferta pública següent, amb un límit màxim del 10%.

Administració local

L'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona

Des de la Secció Sindical de CCOO de l'ORGT de la Diputació de Barcelona hem dut a terme una política sindical d'apropament de CCOO als treballadors. Les visites continuades dels delegats pels més dels 90 centres de treball repartits per tota la província de Barcelona, l'edició d'una publicació periòdica, les notes informatives digitals i l'atenció personalitzada, han donat com a resultat l'amplia majoria de CCOO a les darreres eleccions a la Junta de Personal al juny de 2008.

Aquesta dispersió geogràfica ha estat un gran entrebanc per a l'acció sindical, no només per la dificultat d'organitzar qualsevol tipus de mobilització, si no també per l'aïllament dels més de 650 treballadors, fet que dificulta el coneixement de les seves condicions de treball i el sentiment de classe. A més, la manca de mitjans i recursos (com ara la inexistència de local sindical, de taulells d'informació digitals, la prohibició d'utilització del correu electrònic, la negativa a facilitar la celebració d'assemblees dins de la jornada laboral, etc.), la connivència de l'anterior representació sindical, i la descoordinació amb la Secció Sindical de CCOO de la Diputació de Barcelona, ha propiciat una conti-nua pèrdua de drets laborals que ens ha allunyat cada vegada més de les condicions de treball dels companys de la Diputació de Barcelona, alhora que ha fomentat l'existència de dues classes de funcionaris: els de la Corporació i els de l'ORGT de la Diputació de Barcelona.

Acabar amb l'existència d'aquestes dues classes funcionàries, així com la dicotomia dels responsables polítics a l'hora de signar pactes i acords, és el principal repte per a CCOO. No es pot entendre que el servei públic més important que ofereix la Diputació de Barcelona als ajuntament de la província (la gestió i recaptació dels tributs locals), estigui total-

ment separat de l'estructura orgànica i funcional de la Corporació, en relació amb les condicions de treball. No es pot acceptar que, mentre els treballadors de la Diputació tenen permís per atendre als familiars que han estat intervinguts ambulatoriament, o gaudeixen d'una flexibilitat horària de més d'una hora per facilitar la conciliació de la vida personal, familiar i laboral, al personal de l'ORGT se li denegui aquests permís, així com la possibilitat de modificar la jornada de treball per a cura de fami-liars.

A més, la conscienciació del sentiment de classe en els treballadors públics, la normalització de les relacions col·lectives (amb total respecte al dret a la informació, participació i consulta dels representants sindicals) i l'acompliment de les lleis, normes i pactes per part de la direcció de l'ORGT de la Diputació de Barcelona, són altres dels eixos fonamentals i primordials de la nostra activitat sindical present i futura.

Per això, CCOO de l'ORGT de la Diputació de Barcelona ha iniciat el camí de la denúncia pública, política i legal, mitjançant notes de premsa, entrevistes amb els grups polítics amb representació a la Diputació de Barcelona, denúncies a la Inspecció de Treball i als jutjats del Contenciós administratiu, amb la finalitat de garantir el servei públic de gestió, inspecció i recaptació tributària dels ajuntaments, la transparència en l'aplicació de les lleis i la defensa de la funció pública com a classe treballadora.

També, per aquest motiu, hem començat a treballar en el desenvolupament d'una xarxa sindical amb les CCOO dels diferents ajuntaments de la província de Barcelona, juntament amb els companys de la Diputació de Barcelona i de la FSAP, que permeti una comunicació ràpida i fluida en l'àmbit de la negociació col·lectiva dels funcionaris públics de l'administració local en consonància amb el dret d'autonomia de les entitats locals.

El grup Zeta suspèn l'expedient de regulació durant 15 dies

Els treballadors també desconvoquen la vaga prevista

La direcció del Grup Zeta, editor de diaris i revistes, entre ells El Periódico de Catalunya, va pactar dimecres 14, a les 2 de la matinada, suspendre durant 15 dies l'ERO que ha instat en 25 empreses del grup. Per la seva banda, els representants dels treballadors han desconvoCAT la vaga que havia de realitzar-se els dies 14, 15 i 16 de gener. L'acord s'ha obtingut en un acte de mediació realitzat al Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya

En el mateix pacte es comprometen ambdues parts a iniciar d'immediat un període de negociacions en el que hi haurà com a mínim 10 reunions que començaran el dia 15. També s'ha acordat establir una comissió negociadora que, per part de la representació social, inclourà 16 persones, 4 d'elles representant les centrals sindicals CCOO, SPC, UGT i CGT, i 12, els comitès distribuïnt-se territorialment segons la proporció dels treballadors afectats per l'ERO. Dels 12, les empreses de Catalunya en tenen 6, les de Madrid, 3 i les d'Aragó, Extremadura i Andalusia, un cada una.

L'objectiu d'aquest període intens de negociació és, segons es recull en un altre punt del mateix acord, aconseguir una reducció del nombre de llocs de treball afectats inicialment per l'ERO i fixar les condicions d'aplicació de l'expedient.

L'ERO va ser instat per l'empresa el 31 de desembre i afecta, segons la documentació inicial presentada, a 531 treballadors de 25 empreses, totes elles amb seu social i número empresarial propi i distint, establertes en ciutats de set comunitats autònomes de l'Estat. La pèrdua de llocs de treball no és regular en cada empresa i les afecta de manera diferent tant en el nombre com en les categories i especialitats.

Fa un any, la propietat del Grup Z, Antoni Asensio Moshba, va iniciar les gestions per vendre's el grup, especialment les empreses vinculades a l'edició de mitjans de comunicació i

quedant-se només les dedicades a mitjans audiovisuals i al cinema. A primers d'agost del 2008, la propietat desistí de la venda en fracassar l'entesa amb el grup Alfonso Gallardo, d'Extremadura, l'únic possible comprador que s'havia interessat fermament pel Grup Zeta. Passat l'estiu, els gestors de Zeta van anunciar que es procediria a una completa reorganització empresarial i, a finals de novembre, després d'una intensa reunió en la que el nou responsable empresarial, Joan Llopart, presentà un extens informe sobre la situació econòmica de la companyia i la viabilitat del negoci, anuncià que es procediria a presentar un ERO que afectaria a 533 persones empleades del grup.

Els comitès de totes les empreses, organitzats en una coordinadora estatal, van aconseguir, efectuant mobilitzacions i accions de pressió selectives, que l'empresa s'avingués a negociar un pla de futur sense la pressió d'un ERO formalitzat davant l'autoritat laboral. Van fer-se tres reunions i s'avançà poc, segons expliquen els treballadors, i en les dues darreres, el mes de desembre, el negociador professional contractat per l'empresa no desistí en cap moment d'anunciar la seva voluntat de presentar un ERO per creure que en aquest marc ell negociava en millors condicions. Els treballadors sabent d'aquest propòsit van demanar, el mateix dia en que es presentava l'ERO, exercir el dret de vaga en un període que s'iniciava el 8 de gener i finalitzava el dia 17. Un cop presentat l'ERO, s'iniciaren formalment les converses el dia 8 de gener. Aquest dia els treballadors van fer una manifestació a Barcelona per portar un escrit a la Generalitat i van ser rebuts per un alt càrrec de la presidència.

Sobre la taula hi ha 5 propostes de l'empresa i 5 dels treballadors entre les que hi ha moltes diferències, la més substancial de les quals és que l'empresa parla de reduir la plantilla en 470 treballadors, entre forçats i voluntaris, i els treballadors volen una total voluntarietat.

Congreso constituyente
FSC - CCOO
Barcelona,
5 y 6 de marzo de 2009

servicios a la ciudadanía

federació de comunicació i transport

www.ccoo.cat/fct

93 481 27 65 / fct@ccoo.cat

federació de serveis i administracions públiques

www.ccoo.cat/fsap

93 481 28 48 / fsap@ccoo.cat

Via Laietana 16, 08003 Barcelona